

Les arrels de la bruixeria estan molt llunyanes a nosaltres. Van molt lligades a la tradició, la superstició i a la religió de molts pobles.

La bruixa sempre ha estat molt vinculada amb el poder malèfic, sobre tot en l'antiguitat. A ella sempre se li donava la culpa quan hi havia una mala collita o quan hi havia qualsevol tipus de desgràcia que queia sobre el poble.

Ser bruixa implicava tenir un pacte amb el diable. Aquest era qui induïa i proposava a la bruixa a fer tota una sèrie de malifetes que repercutien molt a tot el seu entorn. La bruixeria al mateix temps sempre ha estat molt lligada als ritus sexuals, degut als Sabats, reunions de bruixes i bruixots amb el diable, on tots els membres que participaven a la trobada tenien un contacte carnal amb el diable.

Aquest pacte amb el diable, en certa manera va ser imposat a la bruixeria. Representava el poder malèfic del que tothom tenia que fugir. La religió cristiana va ser qui li va imposar aquest pacte amb les forces del mal, era una forma de lluitar contra la bruixeria, de treure-li simpatitzans. L'envoltaven d'heretgia, però a la vegada la proveïen d'uns conceptes que no estaven gents allunyats als dogmes que seguia el cristianisme, pacte amb el diable, forces del mal... Era una forma d'assumir-la per a donar una imatge clara d'allò que representava el poder malèfic. Personificaven en ella d'alguna manera al dimoni.

La societat medieval, estava plena d'idols, i representacions d'imatges en les que ells abocaven totes les seves creences, on hi barrejaven els elements quotidians amb les forces inexpugnables, aquelles a les que no sabien donar una explicació racional.

Dins de tot el regitzell d'imatges, la bruixeria també hi tenia un paper, era un clar exponent de les religions paganes sortides per i per al poble. Però amb la consolidació del cristianisme i amb les ansies d'aquest de ser la religió única i veritable que imperes a tot arreu, les religions paganes i amb ella la bruixeria van ser assumides per la religió que imperava, la religió del poder.

Així doncs, també s'assenyala a la bruixeria com a forma de lluita contra el poder establert. La bruixeria era una representació de les classes oprimides. Tot el poder malèfic i terrorífic que gira al voltant de la bruixeria ha sortit de boca de teòlegs i inquisidors que volien fer prevaldre davant de tot, el seu pensament i la seva manera de concebre el món.

TOTS SOM UNA MICA BRUIXES I BRUIXOTS

Qui no ha llegit mai el que l'hi diu l'horòscop del dia al diari? Qui no ha viscut un moment que li sembla ja viscut? I les mans, hi tenim realment amagada la nostra personalitat? Tot i això pertany al tant anomenat món de les ciències ocultes, que ara, en aquests moments, tots estem descobrint una mica.

L'astrologa Guiomar Eguillor parla de l'interès creixent de la gent vers aquest món. A la vegada el Mag Félix comenta la continuïtat d'aquest interès i afegeix que és una moda popular, que ha nascut del poble.

El tabú de no fa tants anys ja no existeix, al menys en els centres urbans. "Fora de Madrid i de Barcelona, si poguessin, encara les linxarien a les bruixes, afirma el Mag Félix, però ara poca gent s'avergonyeix d'anar a que li tirin les cartes".

Potser amb tantes preocupacions i materialitats, tots sentim el desig d'apropar-nos a un món més màgic que el quotidià, tant fent el possible per despertar el nostre tercer ull, com volent participar amb els que ja el tenen. "Mil anys enrera la gent no tenia les comoditats ni el stress que té ara, vivien una vida apacible, menjaven sa i tenien desenvolupat el tercer ull, ara aquesta sensibilitat, la glàndula pineal, s'ha anat atrofiat, però tots la tenim", segons paraules de l'anomenada bruixa blanca catalana Irene Puigvert.

Aquesta bruixa blanca explica que accidentalment, per una caiguda o una malaltia, es pot despertar aquest sisè sentit, també de forma voluntaria amb força pràctica, o per herència com és el cas de la Maga Anaraida que descendeix d'una família dedicada a la màgia. Així, si volem, tots podem arribar a ser bruixots, bruixes, mags o magues. De bruixes, diu Irene Puigvert, totes les dones ho són, "pel sol fet de tenir la menstruació".

Tot i tenim possibilitats de ser bruixots, ens és més fàcil participar amb els que ja ho són, i consultar-los els problemes als que no troben solució, o per la senzilla raó d'un futur incert.

Estem en una època, com diu Guiomar Eguillor, en que s'estan posant en dubte tots els valors tradicionals de la nostra cultura occidental. La religió ha perdut força, i a la gent els espanta una mica el psiquiatra per allò de "tractar amb bojos". Així doncs, les ciències ocultes tenen cada cop més clients. Les formes més utilitzades per atendre aquests clients són, l'astrologia, la grafologia, la cartomància, la quiromància, llegir les ratlles de la mà, la numerologia -adivinació per números-, oniromància -interpretació dels somnis- i la filoteomància -adivinació pels possos del tè-.

—L'amor és el que més preocupa—

La gent, un cop a les consultes, es preocupa majoritàriament pels problemes de l'amor. Davant l'experiència, aquesta és la conclusió a la que arriben alguns dels professionals com són la vident humanista Irene Puigvert, l'astrologa Guiomar Eguillor, el quiromàntic Lluís Homualdo, la maga Anaraida i el mag Félix. Els temes secundaris, però també importants que es consulten són el treball i el futur.

Irene Puigvert, però, parla d'una evolució: durant el franquisme un únic tema, l'amor; una segona fase és l'amor i el treball que va a desembocar cap a una tercera que és la preocupació per una possible tercera guerra mundial. Guiomar Eguillor explica que existeix també, un desig de conèixer-se un mateix. I afegeix, que es pot diferenciar l'actitud entre homes i dones: els homes entren preguntant pel treball i surten preguntant per l'amor, en canvi les dones entren i surten preguntant per l'amor, però entremig demanen pel treball. Romualdo diu que el seu és una filosofia, una filosofia humana, i que la gent no li pregunta coses concretes sinó que els hi parla sobre ells mateixos. La maga Anaraida diu que tots els seus clients estan caracteritzats pel sofriment, alguna angoixa que no forçosament és amorosa, encara que aquesta predomini.

El mag Félix afirma que hi ha gent que en aparença s'hi acostava sense cap mena de problema; però afegeix que en el seu subconscient hi ha algun nus trencat que els fa acudir a ell.

En quan al tipus de gent que acudeix a aquests mestres de